

מנוחה ונאה לא בעבור זאת, אמר (איכה ז) וזה אשיב אל לבי. וכן משה - ואילם בעבור זאת העמורתך. וכן ליהוּה - וזה את ליהוּה. ומילשלא שת לבו גם לאות, עליון נאמר וקסיל לא בין את זאת.

ועתה ציריך אפה לדעת, כיון שהאדם בה יפיק רצונו, ובה משיג שם ה' שיזהו סוד על זאת יתפלל כל חסיד. ועל זאת - וראוי לשם ה' שהוא על זאת. ומה תקנו בשחרית תפלה למדה ידוועה, ובן במנחה למדה ידוועה, ובן ובערבית למדה ידוועה, ובן בשבת למדה ידוועה, ובן ביום טוב למדה ידוועה, ובן בעשרה ימי תשובה למדה ידוועה? אלא מה שאמר על זאת, הוא מורה בכל ספרה וספירה, פמו שאמר דוד לך ה' השילוחה והוא מורה בכל ספרה וספירה, פמו שאמר דוד לך ה' הגדלה והגבורה. וכל ספרה אין לה פעללה בתקותונם, אלא על ידי המלכות, שנאמר בה ומילכותו בכל משלה.

אבל בזמנ שאריך הקדוש ברוך הוא להצדיק צדיק ולעשות עמו צדקה, שהוא מלכות עם התקותונם, נכללים בו כל הפסירות ונקראים צדיקים על שמם. וזה נקרא על שמם צדיק, שנאמר צדיק ה' בכל דרכיו, ומרחם על בריותיו הצדקה.

ואין הצדקה אלא תפלה, שהיה צי' - משעים אמנים. ד' - ארבע קדשות בכל יום. ק' - מה ברכות ה' - חמשה חמישית תורה. וזהו הצדקה פרום גוי. ועליו נאמר לאברהם וייחשכה לו הצדקה.

ובשהוא רוצה להגן בה, נאמר בה (ישעה ט) וילבש הצדקה בשרין. מצד ה' היה הצדקה. ומצד י' היה כובע על ראש הצדקה. ומצד ו' כובע על ראש הצדקה, או ברית עטרת בראש הצדקה. ומצד ר' נאמר בה ארפה מארץ מדה.

זו את אשיב אל לבי. וכן משה (שמות ט ט) וואולם בעבור זאת העמורתך. וכן ליהוּה (דברים לג ז) וזה את ליהוּה. ומילשלא שת לבו גם לאות, עליון נאמר (תהלים צב ז) וכיסיל לא יבין את זאת. עתה ציריך אתה לדעת כיון שהאדם בה יפיק רצונו, ובה משיג שם ה' שיזהו סוד על זאת יתפלל כל חסיד. ועל זאת וראי לשם ה' שהוא על זאת. למה תקנו בשחרית תפלה בערבית למדה ידוועה. ובן בשבת למדה ידוועה. ובן ביום טוב למדה ידוועה. ובן בعشרת ימי תשובה למדה ידוועה. אלא מה שאמր על זאת, הוא מורה שיחזקה הוא בכל ספרה וספירה. כמה שאמר דוד (ראה בת יא) לך ה' הגדלה והגבורה וגורי. ובכל ספרה אין לך פעלה בתקותונם, אלא על ידי המלכות. שנאמר בה (תהלים קג ט) ומילכותו בכל משלה.

אבל בזמנ שאריך הקדוש ברוך הוא להצדיק צדקה, שהוא מלכות עם התקותונם, נכללים בו כל הפסירות ונקראים צדיקים על שמם. וזה נקרא על שמם צדיק. שנאמר (שם קמה יז) צדיק ה' בכל דרכיו. ומרחם על בריותיו הצדקה.

אין הצדקה אלא תפלה, שהיה צי', תשעים אמנים. ד', ארבע קדשות בכל יום. ק', מה ברכות. ה', חמשה חמישי תורה. וזהו (משלוי יד ל) הצדקה תרומות גוי. ועליו נאמר לאברהם (בראשית טו) ויחשכה לו הצדקה.

ובשהוא רוצה להגן בה נאמר בה הצדקה בשרין. מצד ה' היה הצדקה. ומצד י' היה כובע על ראש הצדקה. ומצד ו' כובע על ראש הצדקה, או ברית עטרת בראש הצדקה. ומצד ר' נאמר בה ארפה מארץ מדה.